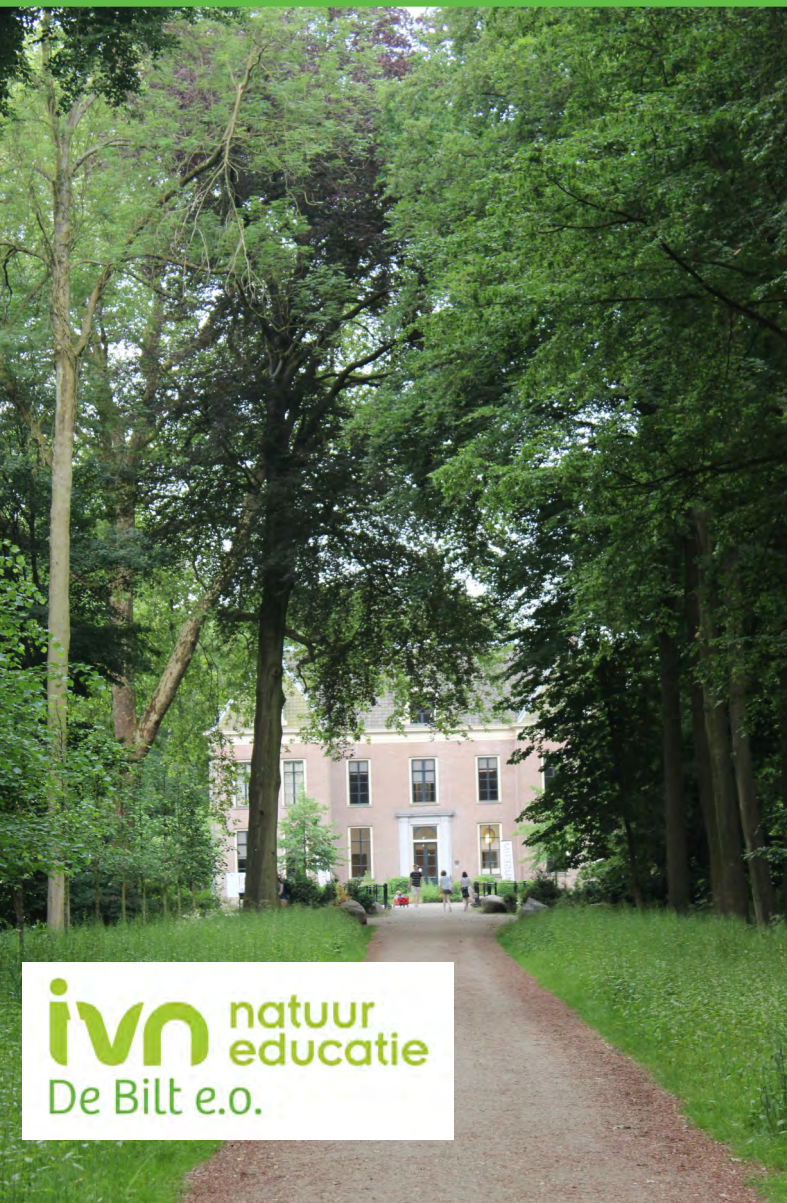

*Wandelend langs bomen vertellen
mens, dier en plant hun verhaal.*

Bomenwandeling Amelisweerd

ivn natuur
educatie
De Bilt e.o.

Beste wandelaar,

De Bomenwandeling Amelisweerd doorkruist het landgoed Oud-Amelisweerd. Als je op de kaart op de achterkant kijkt kun je zien dat het gebied gelegen is in een bocht van de Kromme Rijn. Rond het jaar nul was de Kromme Rijn nog een woeste rivier die uitmondde in Katwijk aan Zee. De wilde rivier verlegde regelmatig haar loop en overstromde een groot gebied. Daarom staan wij nu nog op een dikke laag vruchtbare kleigrond.

De landerijen moesten beschermd worden tegen de overstromingen en daarom werd de Rijn in 1122 afgedamd bij Wijk bij Duurstede. In de 13e eeuw kreeg Ridder Amelis dit gebied in bruikleen, vestigde zich, en bouwde er een kasteel. Later werd deze weerd in drieën verdeeld: Oud-Amelisweerd, Nieuw-Amelisweerd en Rhijnauwen.

In 1672 is het kasteel verwoest door troepen van Lodewijk de 14^e, het kasteel werd in brand gestoken. Het huidige landhuis werd gebouwd en sindsdien hebben hier verschillende landeigenaren gewoond. Tegenwoordig is het landhuis een museum.

Dankzij ridder Amelis is dit bijzondere gebied bewaard gebleven als landgoed en kunnen we hier nog veel oorspronkelijke natuur uit het rivierengebied bewonderen. Door de vruchtbare bodem in het gebied staan ook enkele van de hoogste bomen van Nederland. Dit unieke gebied ligt vlakbij de stad Utrecht en telt bijna 1 miljoen bezoekers per jaar.

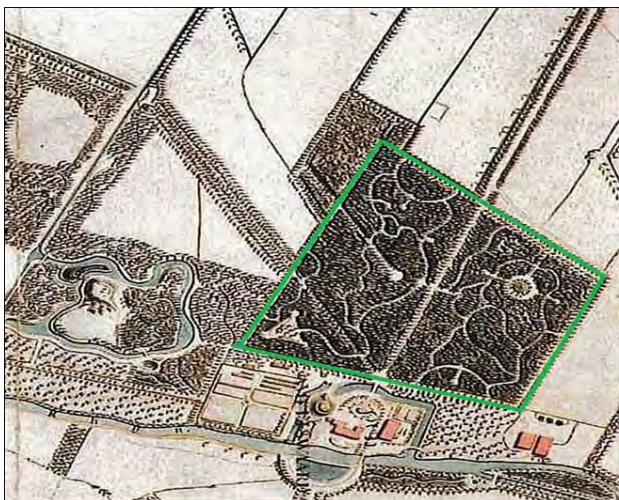
Tijdens deze wandeling word je meegenomen langs prachtige bomen in dit bijzondere gebied. Aan de hand van vragen kom je meer te weten over de dieren en planten die hier leven en de geschiedenis van dit gebied.

Wij wensen je veel wandelplezier!

De wandeling begint op de vijfspromg met het museum Oud-Amelisweerd achter je.

Kijk eens hoe de paden hier samen komen.

Museum Oud-Amelisweerd was vroeger één van de drie landhuizen. Het bos dat je hier ziet is aangelegd in Franse stijl met veel rechte lanen en symmetrie. De lanen komen hier als een ster bijeen, zichtlanen genoemd. Vaak lopen ze taps toe waardoor het landhuis groter lijkt.

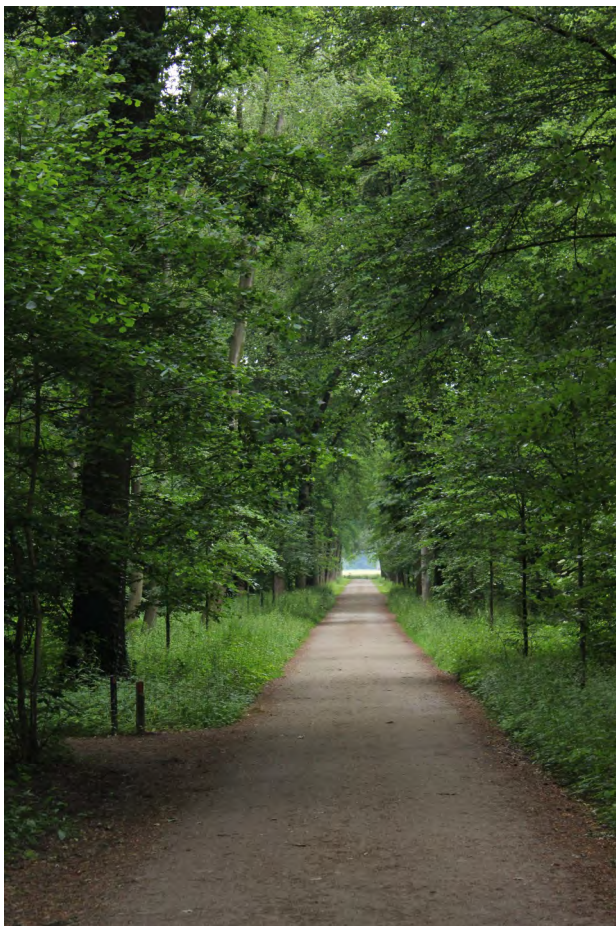
Je staat nu voor het trapeziumbos. De trapeziumvorm is groen ingetekend. Dit parkbos is in de tijd van de bouw van het huidige huis in 1770 aangelegd in de toenmalige gangbare Rococostijl, herkenbaar aan de kronkelige paadjes binnen geometrische vormen. Er waren verrassende open plekken met beelden, follies (grappige bouwsels zonder nut) en een volière. De huidige restauratie van het bos herstelt deels dit padenpatroon.

Met het landhuis Oud-Amelisweerd achter je loop je de brede laan *schuinlinks* in.

Deze laan heet de Domlaan. Kun jij bedenken waarom deze laan zo heet?

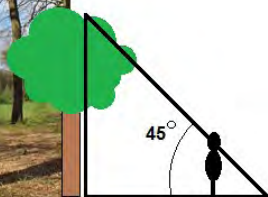
Je gelooft het haast niet maar vroeger kon de eigenaar hiervandaan de Domtoren zien. Zo hield hij nog enigszins contact met de stad waar hij vandaan kwam.

Hierna neem je de eerste brede zijweg *rechts*. Na het weiland aan de *linkerkant* loop je het tweede zijpad *links* in.

Zie je de grote eik? Hoe oud denk je dat deze boom is?

Afstand tot boom + eigen ooghoogte

Dit is de oudste boom van Amelisweerd. Deze eik is een zomereik met een stamomvang van 420 cm uit ca. 1815, de tijd van Napoleon! De bomen in Amelisweerd kunnen dankzij de voedselrijke kleigrond grootte hoogtes bereiken.

Je kan de hoogte van de boom meten met de driehoekmethode (zie foto). Je loopt weg van de boom tot je de top van de boom onder een hoek van 45 graden kan zien (dit kun je met je arm testen). De hoogte van de boom is de afstand van de boom tot waar je nu staat + jouw ooghoogte.

Het bos waarin je nu loopt heeft de bijnaam Kokkenbosje (Le coq = de haan), genoemd naar de fazanten die hier vroeger overnachtten in de bomen. Deze werden hiernaartoe gebracht om mee te pronken en op te jagen door de landeigenaar.

Vervolg het pad, ga bij de splitsing rechtsaf.

Hier kijk je uit over een typisch Nederlands landschap met weilanden, sloten, dijken en knotwilgen. Waar dienen al die parallelle slootjes eigenlijk voor?

In de middeleeuwen zijn de “woeste” gronden ontgonnen om de onderliggende vruchtbare kleigrond voor akkerbouw geschikt te maken. Hiervoor werden afwateringsslootjes geleid naar een brede wetering langs een dijkje zoals de Vossegatsedijk. Je ziet vaak knotwilgen langs de sloten staan want zij hebben geen probleem met natte voeten.

Vervolg de route, negeer zijpaden. Sla bij de volgende splitsing *linksaf*. Loop door tot de volgende kruising.

Wanneer je naar *rechts* kijkt zie je het landhuis. Je staat nu op de beeldenlaan, de oorspronkelijke oprijlaan.

Zoals de naam al zegt stonden er vroeger beelden aan weerszijden van de laan. Ze stelden de vier seizoenen voor en zijn gemaakt rond 1700. Deze beelden waren afkomstig van Kasteel Beverweerd in Werkhoven waar ze in 1958 stiekem uit de verkoop zijn weggehouden en hier geplaatst zijn. Na beschadigingen door vandalisme in 1974 zijn ze weggehaald, gerestaureerd en uitgeleend aan Paleis het Loo maar daarna verdwenen.

Sla *linksaf* de Achterlaan in.

iets verder op deze laan staat *links* een paardenkastanje. In de periode juli – november zijn de bladeren bruin, hoe kan dat?

Dat komt door de aantasting van de mineermot. De mineerrups eet het chlorofyl, de bladgroenkorrels. Deze zorgen voor de fotosynthese in het blad waarbij koolstofdioxide wordt omgezet in glucose.

Deze “wilde” kastanje is te herkennen aan het samengestelde blad dat op een hand met vingers lijkt. Een samengesteld blad heeft deelblaadjes aan één steel. Een enkelvoudig blad herken je aan de knop in de aanhechting van elk blad aan de twijg.

Samengesteld blad

Tussen de bomen aan de *rechterkant* zie je een aantal stammen van dode beuken waar zwammen op groeien. Wat gebeurt er als je iets op de onderkant van de zwam krast?

Indien het bruin wordt heb je te maken met de echte tondelzwam. Deze harde paddenstoel is meerjarig en tast oude of zieke bomen aan. Misschien ken je het sprookje “de Tondeldoos”? Het schaafsel van deze paddenstoel is licht ontvlambaar en werd vroeger gebruikt om snel vuur te maken.

De laan verandert in een eikenlaan herken je de boom van de foto, waarom ziet hij er zo uit?

Als een boom wordt aangetast of beschadigd, bijvoorbeeld door een afgebroken tak, kan hij de plek niet genezen maar alleen inkapselen. De bast maakt dan wondhout aan met kurkcellen waardoor infecties minder kans krijgen door te dringen naar de bast en houtvaten. Er ontstaat een dikke rand. En deze eik? Misschien heeft er in het verleden prikkeldraad omheen gezeten?

Je loopt de Achterlaan af tot je bij de geasfalteerde weg, de Vossegatsedijk komt. Die steek je over, je loopt over het bruggetje en gaat *recht*door.

In de lente kun je hier de knoflookgeur van de vrij zeldzame daslook (een bolgewas) ruiken, dat naast het pad groeit.

Aan de *rechterzijde* zijn enkele jonge tamme kastanjes geplant. Weet jij wat de verschillen zijn met de Paardenkastanje?

De tamme kastanje is herkenbaar aan de enkelvoudige grof gezaagde bladeren. De noten zitten in een bolster met prikkende stekels. Ze worden graag gegeten en dus verspreid door dieren en mensen. De kastanjes van de paardenkastanje hebben een gladde bolster met uitsteeksels en zijn voor mensen giftig. De tamme kastanje behoort trouwens tot een andere familie dan de paardenkastanje.

Enkelvoudig blad

lets verderop staat aan de *rechterkant* een vrij zeldzame grote iep. *Let op:* de bast van de iep wijkt af van de omringende bomen. Weet jij waarom deze boomsoort zeldzaam is?

De iep is een sterke weersbestendige boom en daarom al eeuwen een zeer populaire boom in stad en platteland van Nederland. Maar de iepenspintkever die erop voorkomt draagt een schimmel bij zich waartegen de boom zich verdedigt door zijn houtvaten af te sluiten. Hierdoor sluit de boom zijn vochttoevoer af en kan hij binnen twee weken aan zijn einde komen. Maar sinds kort is het mogelijk om iepen te vaccineren!

Vervolg het pad *recht*door. Rechts is weiland, links het bos.

Halverwege het pad zie je *links* enkele robinia's. In de volksmond ook wel accacia genoemd.

De takken zijn kaal en hebben scherpe stekels, wat hen op acacia doet lijken, vandaar de latijnse naam robinia pseudo-Accacia. De oorsprong van de robinia is Noord-Amerika en genoemd naar vader en zoon Robin, lijfartsen van koning Hendrik de IV van Frankrijk, die de boom aan hem cadeau deden. De stam van de robinia heeft diepe groeven en stekels (zie foto). De boom bloeit vanaf April met 20 cm lange, sterk geurende trossen witte bloemen waarmee de boom veel bijen lokt. In het najaar blijven tot 15 cm lange kale peulen met zaden aan de boom hangen. De kleine, harde zaden kunnen 30 jaar later nog kiemen.

Rechts in het weiland zie je drie bunkers staan. Waar dienden de lage en de hoge bunkers vroeger voor?

De bunkers die je hier kunt zien zijn gebouwd in de jaren 1939-1940 tijdens de mobilisatiejaren voor de tweede wereldoorlog. Ze zijn een onderdeel van de Nieuwe Hollandse Waterlinie, net als Fort Rhijnauwen dat achter dit weiland ligt. De twee lage bunkers zijn koepelkazematten. Op de kazemat zat een gietstalen koepel waarin een machinegeweer was opgesteld. De hoge bunker is een groepsschuilplaats en was bedoeld om beschutting te zoeken tijdens beschietingen en bombardementen.

Vervolg het pad en ga het hek door. Sla rechtsaf.

**Langs de sloot zie je knotwilgen staan.
Waarom werden ze geknot?**

De wilg is een snelgroeiende boom, na knotten groeien de takken snel weer aan, deze nieuwe takken noemen ze wilgentenen. De wilgentenen zijn heel geschikt om mee te vlechten. Eeuwenlang waren de wilgentenen in combinatie met leem een van de belangrijkste bouwmaterialen in de Lage Landen. Zo werden bijvoorbeeld huizen gebouwd en werden oevers van rivieren verstevigd. Tegenwoordig zie je de wilgentenen nog terug als schuttingen of als gevlochten manden.

De wilgen worden ongeveer iedere 5-7 jaar geknot zodat de dichte kruin niet te zwaar wordt en de boom scheurt of omvalt. Omdat de kruinen een belangrijke schuil- en broedplaats vormen voor veel diersoorten worden de wilgen niet allemaal tegelijk maar om en om geknot.

Rechts zie je prachtige holle knotwilgen staan. Ondanks de lege stam zijn deze Knotwilgen toch nog in leven. Hoe kan dit?

De knot van een knotwilg kan veel water vangen, door het inwateren van de stam verrot het zachte kernhout en zo ontstaan holle bomen. Omdat de sapstromen in een boom via de bastvaten en houtvaten lopen (de laag direct onder de schors) kan de boom in leven blijven en blijven groeien.

Planten en dieren maken dankbaar gebruik van de knotten en de holle stammen. Er is veel voedsel te vinden in de wilg en schuilplaatsen om veilig te broeden of te schuilen tegen vijanden en het gure weer.

Aan het einde van het pad staat *rechts* een hoge boom, welke boomsoort is dit?

Dit is een schietwilg. De knotwilgen die je eerder zag zijn ook schietwilgen, alleen groeien ze in verschillende vormen. Deze schietwilg is niet geknot en groeit daarom in zijn natuurlijke vorm, als hoog opschietende boom, en kan een hoogte bereiken van 20 meter.

In Nederland is de wilg een van de meest voorkomende boomsoorten en typerend voor rivierenlandschappen, de wilg is namelijk een liefhebber van vochtige grond. De wilg is goed herkenbaar aan zijn lange smalle grijsgroene blad.

Keer hier om en loop terug richting het bos

Rechts aan de overkant van de sloot staat een treurwilg. Zie je de lange hangende takken?

Aan deze takken dankt de treurwilg zijn naam. De treurwilg is familie van de schietwilg maar heeft een totaal andere verschijning. De treurwilg is schilderachtig met haar lange zwiepende takken in de wind. De treurwilg werd geïmporteerd uit Azië en werd veelal geplant als sierboom bij boerderijen, buitenhuizen, in parken of op begraafplaatsen.

Na het bruggetje zie je *rechts* een grasveld en een witte boerderij, neem even een uitstapje naar deze boerderij.

Naast deze boerderij staat een boom die bestaat uit meerdere stammen.

Dit is de oudste boom van de stad Utrecht. Een Hollandse linde uit 1710. De witte boerderij is ook in de vroege 17^e eeuw gebouwd en heet “de Uithof”, vernoemd naar de kloosterboerderijen (uithoven) die vroeger in het gebied Oostbroek zijn gesticht. Rond 1960 verhuisde de Utrechtse Universiteit van de binnenstad naar deze locatie en is het agrarische gebied grotendeels verdwenen. De nieuwe Utrechtse wijk werd eerst vernoemd naar de boerderij, “de Uithof”, en heet sinds 2011 “Utrecht Science Park”. De boerderij werd sinds 1960 gebruikt als proefboerderij voor de universiteit maar is eind 20^e eeuw herbestemd als kinderdagverblijf.

Loop weer terug naar het wandelpad en ga *rechtsaf* richting het bos.

Na de bocht *rechts* ligt achter de meidoornhaag weiland. Dit weiland is enigszins golvend. Waardoor is dit reliëf ontstaan?

De naam 'Kromme Rijn' kreeg de rivier vanwege haar slingerende loop in het landschap. Voor de afdamming van de Kromme Rijn in 1122 bij wijk bij Duurstede was de rivier een woeste stroom met de breedte van een voetbalveld en verplaatste regelmatig haar loop. De vroegere woeste invloeden van de rivier zijn nu nog te zien in het landschap in de vorm van reliëfverschillen in het weiland. In de volksmond wordt dit het kussentjeslandschap genoemd.

Je loopt nu het Hoge Bos in ook wel vogelenbos genoemd, vroeger aangelegd als jachtbos voor de landgoedeigenaar. Volg het pad *recht*door.

Verderop in de laan aan de *linkerkant* zie je zwarte kasten boven in de boom hangen. Waar zijn deze voor bedoeld?

De kasten zijn overnachtingsplaatsen voor vleermuizen. In de winter trekken veel vleermuizen de stad Utrecht uit om te verblijven op de landgoederen. De vele oude en holle bomen, het Fort Rhijnauwen en de bunkers zijn aantrekkelijke schuilplaatsen voor de Vleermuis. Omdat steeds meer woningen tegenwoordig goed geïsoleerd worden blijven er steeds minder holtes en kieren over voor de vleermuis om weg te kruipen. Het is daarom des te belangrijker om de landgoederen aantrekkelijk te houden voor de Vleermuis. Ook vormt het gebied een belangrijk jachtgebied voor de vleermuis.

Aan het einde van de laan loop je over de brug en sla je *rechtsaf*, de Vossegatsedijk op.

Je ziet aan de *rechterkant* over de sloot een es. Deze boom staat er niet florisant bij. Hoe zou dit komen?

Deze es heeft de essentakziekte, te zien aan kale staken tussen gezonde takken. In 2006 werd ontdekt dat de ziekte wordt veroorzaakt door een nieuwe schimmel in Nederland: het essenvlieskelkje. Deze schimmel vormt sporen in kleine paddenstoeltjes die zich gemakkelijk kunnen verspreiden via de wind. Wanneer de sporen landen op het blad van een gezonde es begint de schimmel te groeien in de houtvaten van de boom. De houtvaten raken hierdoor verstopt en de takken en bladeren verdrogen en sterven.

Tegen de verspreiding van de Essentakziekte is helaas weinig te doen. Naar verwachting zal zo'n 90% van de essen in Nederland sterven.

Sla *linksaf* het wandelpad in. Je loopt nu op de Scheidingslaan, deze laan scheidt nieuw- en oud-Amelisweerd.

Direct *rechts* van het pad staat een gezonde Es.

De es is te herkennen aan de veervormige bladeren. Zie je trossen hangen in de gezonde es? Dit zijn de essenvruchtjes, deze bestaan uit een zaadje met een langwerpige vleugel. Wanneer de vruchtjes vallen komen ze als een propeller naar beneden. Vaak blijven de vruchten de hele winter in bosjes aan de takken hangen.

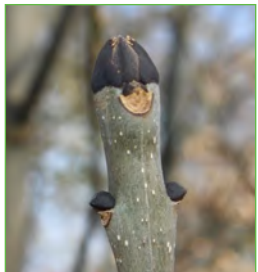

Links en rechts van het pad zie je al snel enkele laag boven de grond afgeknotte stammen met uitlopers. Waar dienden deze voor? En hoe oud zouden ze zijn?

Deze stammen zijn afgeknotte essen en worden ook wel essenhakhoutstoven genoemd. Deze stoven die je hier ziet komen uit de 18^e eeuw en waren bedoeld voor de landgoederen. Iedere paar jaar werden de uitlopers gesnoeid. Essenhout is sterk en elastisch en werd vroeger bijvoorbeeld gebruikt voor het maken van wagenwielen en stelen voor gereedschap. Het essenhout dat je hier ziet is nog uniek in de wereld, ongeveer 85% van al het essenhout in de wereld kun je vinden in Nederland. Nu je zo dichtbij het essenhout staat kun je de kenmerkende grote zwarte knoppen van de es goed bekijken. Men noemt ze ook wel bokkenpootjes.

Een eindje verder zie je aan de *linkerkant* van de laan enkele grote grijze bomen staan, de grauwe abeel.

Het kleurverschil in de stam beneden en boven is opvallend. De grauwe abeel is waarschijnlijk ontstaan uit een kruising tussen de witte abeel en een ratelpopulier, waardoor deze gemixte stam ontstaat. Hij heeft krachtige oppervlakkige wortels die door zachte muren heen kunnen groeien! Heb je de bladeren zien bewegen? De onderzijde van de bladeren zijn zilvergrijs en viltig behaard. Ze zijn door een extra kurklaagje losjes aan de bladsteel bevestigd waardoor ze bij het geringste zuchtje wind bewegen en je een prachtige grijze glinstering kunt zien.

 Waar de meidoornhaag stopt, zie je *rechts* een beuk.

Zijn gladde stam nodigt blijkbaar uit om in te ker-
ven. Zit er blad aan de boom? Neem een blaadje
mee, straks lees je daar meer over. Zit er geen
blad aan kijk dan eens goed naar de knoppen en
de stam.

**Wist je trouwens dat zo'n meidoornhaag niet
alleen een mooie scheiding van het weiland is
en het vee tegenhoudt? Het biedt ook een vei-
lige route voor kleine dieren om te migreren.**

Na de tweede Meidoornhaag staan *links* vier haagbeuken. Wat is het verschil met een gewone beuk?

De beuk en de haagbeuk, ze lijken sterk op elkaar en worden door hun namen vaak met elkaar verward. Ze behoren echter tot een andere familie. Hoe kun je ze uit elkaar houden? Het verschil in het blad is duidelijk: de beuk heeft een gladde en golvende bladrand, de haagbeuk heeft een gezaagde bladrand. Geen blad aan de boom? Kijk dan eens naar de knoppen: de haagbeuk heeft knoppen die bijna plat op de takken liggen. Daarnaast heeft de stam van de haagbeuk de kenmerkende "spierbundels".

Beuk

Haagbeuk

Nu gaan we op zoek naar een boom aan de *linkerkant* met allemaal horizontale ringstructuren op de stam. Heb je hem gevonden? Wat zijn deze ringen?

De ringen op de barst van deze kersenboom heten Lenticellen, ook wel kurkporiën genoemd. Deze kurkachtige openingen in de bast zijn vergelijkbaar met huidmondjes in de bladeren van planten. Via de lenticellen vindt er gasuitwisseling plaats.

Op de kleine foto is te zien dat aan de bladvoet twee honingklieren zitten. *Waarvoor dienen deze honingklieren?* De honingklieren scheiden nectar uit, deze nectar vormt een lekkere versnapering voor insecten zoals mieren. De mieren helpen de kers te beschermen tegen bladetende insecten.

Je verlaat de scheidingslaan en steekt recht de Domlaan over.

Je bent in het slingerbos beland, het gebied dat je nu betreedt is onderdeel van een bekende landschapsstijl, ken je deze stijl?

Deze landschapsstijl heet het Engelse werk, ook wel Engelse tuin genoemd. De romantische Engelse stijl kwam in de mode in de 18^e eeuw en was een tegenhanger van de Franse stijl. In plaats van symmetrie en strakke lijnen wilde men de natuur een meer natuurlijk uiterlijk geven. De kenmerkende slingerpaden, waterpartijen en heuvels zijn nog goed te zien. Toch is er ook veel dichtgegroeid en op 'gewoon' bos gaan lijken. Hierdoor zijn de typische Engelse doorkijkjes en uitzichten verdwenen. De gemeente is daarom begonnen met renoveren zoals je ook hier op de foto kan zien.

In dit gebied kun je in het voorjaar veel stinzenplanten tegenkomen, denk hierbij aan italiaanse aronskelk, bosanemoon, Sleutelbloemen, bostulp en hyacinten.

Volg het pad *rechtdoor* over het bruggetje en ga *links*. Steek het volgende bruggetje over en loop de heuvel op.

Of: sla rechtsaf en volg het water. Vervolg je route naar de plataan.

Links en rechts van de trap staan in het voorjaar fraaie sleutelbloemen en bovenop een veld van sneeuwkllokjes.

De slanke sleutelbloem is vrij zeldzaam in Nederland. De slanke sleutelbloem bloeit vroeg in het voorjaar (maart tot mei) in voedselrijke bossen als het blad nog niet aan de bomen en struiken groeit. Ze bloeien ongeveer tegelijkertijd met de bosanemoon en andere schaduwplanten.

De heuvel waar je nu opstaat is een typisch element van de het Engelse werk.

Op de heuvel sla je rechtsaf naar beneden, onderaan sla je weer rechtsaf.

In de bocht staat een grote oude boom met een soort camouflagebast. Peuter eens aan de bast, zou deze boom ziek zijn?

Tijdens de groei barsten bomen uit hun schors waardoor elke boomsoort specifieke scheurpatronen krijgt. De plataan doet dat door dunne laagjes langzaam te laten afschilferen en creëert daarmee ruimte om groei naar buiten mogelijk te maken. Omdat de laagjes op willekeurige plekken loslaten ontstaan de specifieke kleuren.

Je volgt het pad en gaat *rechtsaf* de brug over. Je slaat vervolgens *linksaf* door het veld met walnotenbomen.

Let op! De brug is helaas nog gesloten, in het najaar komt er een nieuwe brug. Pak de tweede brug en sla rechtsaf. Volg het pad terug naar de start of sla nog even rechtsaf naar de Kromme Rijn en het veld met de notenbomen.

Langs het pad zie je stenen liggen, waar zouden deze vandaan komen?

De sokkels die je langs het pad ziet zijn van de beelden, die langs de beeldenlaan hebben gestaan. De walnoot ook wel okkernoot genoemd komt in Eurazië al voor sinds 7000 v.C. Een volwassen stam is diepgegroefd grijs. De walnoot is eigenlijk geen noot zoals een eikel, maar een vrucht, een steenvrucht net als een pruim. De bolster is glad groen en 2 cm dik en geeft een kleurstof af die vroeger in de verfindustrie werd gebruikt. Zoals bij veel notenbomen vind je in de twijgen laddermerg.

Aan het eind van het pad sla je linksaf en aan het eind weer rechtsaf. Het pad volgend, komt je nu terug bij Oud-Amelisweerd.

Als je hier nog een stukje verder recht-door loopt zie je een kunstwerk. Herken je de dieren? waarom zou dit hier geplaatst zijn?

Dit zijn dassen. Op deze plek zijn ze met wildcamera's vastgelegd. Op de geplande uitbreidingslocatie van de A27 is een dassenburcht gevonden. Gaat de das verhuizen?

Bedankt voor je belangstelling! Heb je zin in meer natuuractiviteiten? Neem dan een kijkje op onze website:

www.ivndebilt.nl

Uitgave:

IVN de Bilt

Samenstelling:

Bert Roke

Carmen Versteeg

Lydia van den Bosch

izi TRAVEL
the storytelling platform

Deze wandeling is ook verkrijgbaar in een app! Download de app IZI travel en zoek op: Bomenwandeling Amelisweerd.

Download vervolgens deze route. Ter plaatse druk je dan op start.

ivn natuur
educatie
De Bilt e.o.

Bomenwandeling Amelisweerd

● = Startpunt

Lengte: 4,7 kilometer

Startpunt: De wandeling start bij het landhuis, tevens museum Oud Amelisweerd, in Bunnik.

Adres: Koningslaan 9, 3981 HD, Bunnik

Bereikbaarheid: Parkeren, OV, Auto, Fiets.

De wandeling is ook mogelijk voor rolstoelgebruikers.

Horeca: De Veldkeuken in het koetshuis bij het landhuis Oud Amelisweerd.